

ЛІТАТАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СІОУЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР.

№ 47 (1581)

Пятніца, 16 чэрвеня 1961 года

Цана 4 кап.

НАСУСТРАІ
XXII
З'ЕЗДУ
КПСС

КАБ СЛУХАЛІ З АСАЛОДАЙ...

Заканчаючы сезон, мы можам адзначыць, што імкненнем да стварэння нацыянальных оперных і балетных твораў на тэму нашай сучаснасці сёння жыве калектыв нашых тэатраў. Цяпер мы ўжо не можам сабе ўявіць перспектывы рэпертуарнага гора без сучасных твораў, якія дамагавалі б у іх над усёмі асцяжнімі пастаўкамі.

Савецкае опернае мастацтва знаходзіцца ў перыядзе стагнацы, адбываюцца пошукі новых форм і сродак выражэння. Зусім нядаўна бытавала яшчэ такая думка, што паказваць сучаснае жыццё ў оперы немагчыма. Спалілася на нашых вясільях класікаў, якія не пісалі опер пра сваіх сучаснікаў, а зярталіся да сюжэтаў далёкай гісторыі, казкі, фантасці і народнага эпасу. Аднак наш партый і ўсё гэта нацэлявае на тое, каб савецкі народ меў тую ж творчую літаратуру, жывую музыку, тэатра, якія былі б бліжэй да нас і зразумелыя, выхавалі ў душы камуністычны лад.

Гаворачы пра гэта, асабліва хоча падкрэсліць словы Мікіты Сяргеевіча Хрушчова, што нам патрэбна такая музыка, слухаць якую было б асадола. Я ведаю вельмі многіх людзей, якія слухалі «Йўгенія Анегіна», «Пікавія даму», «Кармен» і дзясяткі разоў. Яны імелі слухавую оперу. Ім прыносіць эстэтычнае асадола прашэсць гучаннем любімай, добра знаёмай музыкі. Але як часта, калі жаль, зарэкаюцца, што савецкія оперны, што глядзяць, слухаючы іх гаварыць: «Я гэта ўжо бачу, чуў. Гэта значыць, у яго не было жадавання пачуць яшчэ раз на спектаклі, бо асадола ад яго ён не меў. Напрыклад, пра якое эстэтычнае задавальненне можна быць гаварыць, калі ў оперы «Браняносцы Пацёмкіна» доктар спяваў арыю пра тухлае мяса і чарвякоў. Ці не адсюль склалася думка, што музыка ў некаторых сучасных оперных творах складаная і недаступная шырокаму гледацкаму. У чым жа заключаецца гэта складанасць? У першую чаргу, вядома, у адсутнасці шчырага, запаленага мелодыі, у складанай гармоніі, вельмі ўчышчэння, намячанага аркестравага суправаджэння, якое прымушае спевакоў фарсавана галасы і пазбавляе іх выразнасці.

Мне і хочацца сказаць, што з'яўленне на сцэне нашых тэатраў першай оперы беларускага кампазітара Юрыя Семянікі «Калачная ружа», напісанай цэла і напелу, на шчыра і проста — станаючай палова. Пра пастаўку гэтай оперы мне не трэба было даказваць калектыву, што гэта добрая опера. Не, калектыв сам ацаніў яе вартасць і прайшоў да оперы гэтаму з зацікаўленасцю, прадуючы над ёй з задавальненнем, з жадаючым стараннем спекалі на сучасную тэму. Я не збіраўся даказваць, што «Калачная ружа» з'яўляецца вышэйшай сучаснай оперы, што яна можа служыць эталонам савецкай оперы. Зусім не. Але ў ёй ёсць адчуванне часу. Гэтым і можна растлумачыць яе прызнанне шырокай колам нашых гледач. На спектаклі оперы зала заўсёды запоўненая слухачамі, якія востра рэагуюць на ўсе падзеі на сцэне і добра слухаюць музыку. І трэба сказаць, што ёсць намала гледачоў, якія прыходзяць на спектакль у другі раз.

Цяпер тэатры ў нашай краіне працуюць над пастаўкай новага беларускага балета маладога кампазітара Я. Глебава «Мара балерыны» — аб лёсе простага беларускага дзяўчыны, якая перанесла ўсе цяжкасці тагачаснага капіталістычнага «краю» і зашла сапраўднае жыццё пасля вяртання на Радзіму.

Гэту сава работу калектыв тэатра прысвечвае XXII з'езду нашай партыі. Мы таксама імкнемся да пашырэння творчых сувязей з кампазітарамі братніх рэспублік. У нас ужо ідзе дзін з лепшых савецкіх балет — твор азербайджанскага кампазітара Кара Караева «Сяежако грому», які востра адгукаецца на пытанні рашавай дыскрымінацыі і каланіялізму.

Наша оперная труппа пачала працу над операй савецкага кампазітара Шабаліна «Утайванне свавольніц», якая з вясільмі поспехам ідзе на сцэнах савецкіх і замежных оперных тэатраў. Мы вельмі хочам зрабіць варты падрунак да XXII з'езду партыі самаму маладому гледачу — нашым дзецям, дашкольнікам і школьнікам пастаўкай дзіцячай оперы савецкага ўкраінскага кампазітара Ільі Пільскага «Церажык».

У перспектывным плане тэатра на бліжэйшы час знаходзіцца балет Генрыха Вагнера «Цудоўны свет» па лібрэта М. Алтухова, опера Ю. Семянікі па лібрэта

А. Бачылы «Залаты вальс». Мы не можам лічыць, што гэтага дастаткова. Я глыбока веру ў оперны талент такіх беларускіх кампазітараў, як Я. Цікоцкі, А. Багатыроў, У. Аллоўіч, П. Падкавіраў, М. Аладаў і інш. Опера Цікоцкага і Багатырова даўно арымалі шырокае прызнанне. І мы можам спадзявацца на тое, што старэйшае пакаленне кампазітараў зноў парадзе новымі яркімі опернымі твораў на тэмы сённяшняга дня. Беларускія пісьменнікі павінны больш працаваць у жанры опернага і балетнага лібрэта, каб дапамагчы кампазітарам у іх творчай працы.

Апошнія гады работы тэатра адзначаны цэлым радом буйных імпульсных паставак савецкай, рускай і замежнай класікі. Трывала ўвайшлі ў рэпертуар тэатра оперы «Саджко», «Пікавія даму», «Чарадзіка», «Баль-маскарад», балет «Кажа пра смертную парэну і пра сем асілкаў» і інш. Мы і надалей будзем зярталіся да лепшых узорав класічных оперных твораў, якія, бесспрэчна, дапамогуць выхоўваць маладых кадры, уласна скажам, іх мастацтва. У сувязі з гэтым мне хочацца спыніцца на выхаванні маладога артыстычнага пакалення.

Наша оперная труппа амаль уся маладзёжная. Яна валодае добрымі галасамі, здольна вырашаць вясільмі творчыя задачы. Існуе на сваіх плячах асноўны рэпертуар тэатра. І тым не менш маладзёж, якая прыходзіць у тэатр з вышэйшых навуковых устаноў (а ёсць і такія, якія і не атрымалі адукацыі), мае патрэбу ў папярэдняй і развіцці прафесійнальных навыкаў, без якіх нельга ўласна называць мастацтва опернага актёра. У той жа час не магу не адзначыць неамадальна з'явіліся таленты, якія, паступішы ў тэатр, часта паводзяць сябе няправільна. Яны дазваляюць сабе нехайна ставіцца да свайго галасу, да свайго сцэнічнага выгляду, а зноў, перастаюць працаваць над сабой. Некаторыя з іх знаходзяцца ў палоне шкодных утрыманнішчых настроў, лічаць, што ўдасканаленне іх таленту цэлым залежыць ад дырэктараў і рэжысёраў. У выніку гэтага такія салісты ў рабоце праяўляюць сябе пасіўна, слепа пераймаючы ўсталяваныя выхавальныя традыцыі, не турбуючыся сабе творчымі пошукамі. Такое становішча асабліва хваляе ў сувязі з тым, што тэатр не забяспечаны рэжысёрскімі і пэдагагічнымі кадрамі, а гэта з'яўляецца значным недахопам на ўсё творчымі жніццямі і асабліва ў фарміраванні сцэнічнага мастацтва маладых артыстаў.

Оперны тэатр — мастацтва сімвалічнае. Апроч добрага данясення вясільнага радка, трэба, каб ажываў вобраз, трэба, каб на сцэне хапіў сапраўдны Ленскі, а не лялька ў каштоме Ленскага. Калі ў балетзе пачаюць дзець пачынаюцца рэіцы з урока, тэатр пачае кіраўніцтвам, вопытнага рэжысёра, дык такой формы павы-

шэння кваліфікацыі ў опернага спевака вядома. Мы ніяк не можам да гэтага часу вырашыць пытанне аб запрашэнні ў тэатр вопытнага педагога-вакаліста. Патрэба ў ім вясільна, яго функцыі не могуць і не павінны падмяніцца дырэктарам і канцэртмайстрам.

З добрымі творчымі вынікамі заканчвае сезон наша балетная труппа. Новае кіраўніцтва балета ў асобе галоўнага балетмайстра А. Андрэева і балетмайстра-рэжысёра Н. Стукольніка здолела за кароткі тэрмін павысіць прафесійна-навыковыя мастацтва балета, агульнае калектыву і ўзняць яго дысцыпліну. Быў праведзены агляд маладых выканаўцаў, які значна павысіў актыўнасць балетнай моладзі і актыву ў іх новаму творчым магчымасці.

Нам час ужо сур'ёзна гаварыць аб тым, што нашы масавыя калектывы — аркестр, хор і балет — павінны быць пашыраны. Вясількі і складаны рэпертуар тэатра, у якім цяпер будучы займае ўсё больш і больш месца новая сучасная творы, што патрабуюць пашырэння гучання хору і аркестра, не могуць заахвочваць цэлым складам гэтых цэхаў, іх нельга амаляваць толькі па шчыраму кахалю. Тут трэба ўлічыць, што памеры нашай глядзельнай залы і асабліва сцэны, якая з'яўляецца адной з самых вясільных сцен оперных тэатраў краіны, патрабуюць поўнай гучавай расчыненасці. Цяперашні склад гэтых цэхаў не можа правільна размеркаваць саваднісны гучанні паміж аркестрам і сцэнай. Тут у першую чаргу трэба звярнуць увагу на павелічэнне струннай групы аркестра, якая з'яўляецца яго душою. Час гэта зрабіць.

Апошні час і асабліва апошні сезон паказваў, што наш тэатр ужо неамадальна гучае. Мы цяпер ужо не здзіўляемся, што глядзельная зала бывае перапоўнена амаль поўна. Гэта сведчыць аб тым, што нам удалося сваёй працай зацікавіць і прыцягнуць гледачу, знайсці ключ да яго сэрца. У значнай ступені гэта тлумачыцца тым, што рэпертуар не толькі багаты колькасцю, але і разнастайны.

Важным у рабоце тэатра з'яўляецца ўсталяванне творчых сувязей з шырокімі коламі працоўных Беларусі. У нас сталі добрай традыцыяй рэгулярныя выезды са спектаклямі і канцэртамі ў райны і гарады нашай рэспублікі. Тэатр заўсёды адчувае клопаты пачынаў і ўрада. Калектыв тэатра поўны творчага натхнення. Мудры і ўважлівы Мікіта Сяргеевіч Хрушчов аб шчырай суацыі і інтэлігенцыі і народа асвятляюць нам дарогу. Хочацца з патраенай энергіяй працаваць так, каб апрадаць высокае давер'е партыі.

З пачуццём вясільнага адназначнасці, з гарачым жадааннем аддаць усе свае сілы, усе сваё мастацтвавае дапамогу росквіту савецкага опернага мастацтва працую зараз наш тэатр.

Л. ЛЮБІМАУ,
народны артыст БССР, галоўны дырэктар Тэатра оперы і балета.

Добры пачатак

Пра рэпертуар Дзяржаўнага народнага аркестра БССР пісаліся і гаварыліся вельмі многа. І калі мы цяпер зноў вяртаемся да гэтага ж пытання, дык таму, што яно дагэтуль хваляе не толькі нас, выканаўцаў, але і нашых шматлікіх слухачоў.

У мінулым музычным сезоне мы зрабілі некалькі гастрольных паездак па гарадах Урада і Заходняй Сібіры. Літвін, Пятнін, аступалі ў абласных цэнтрах: заход Мавска, у Ленінградзе і ў Крэмлёўскім тэатры, далі рад адрываў канцэртаў у Мінску з удзелам вядомых спевакоў-гастролёраў. І амаль усюды друж, адзначаючы высокі прафесійнальны ўзровень калектыву, выказваў думкі пра недахоп твораў беларускай музыкі ў нашым рэпертуары. Гэтую праблему могуць дапамагчы вырашыць толькі кампазітары.

Пасля летняга выступлення газеты «Літаратура і мастацтва» абдыслася спецыяльнае паслджэнне ў Саюз кампазітараў БССР, прысвечанае пытанню стварэння новага рэпертуару для народнага аркестра. І вось першай застаўкай з'явіліся «Варычкі» на беларускаму тэму Я. Цікоцкага. За ім — Канцэрт для двух выбаб з аркестрам і «Маладзёжная рапсодыя» маладога кампазітара І. Ронькіна.

Дарчы, трэба сказаць, што з І. Ронькіным у нас устанавілася добрая і плённая творчая дружба. Працуючы ў шчыльным кантакце з аркестрам, гэты малады кампазітар піша творы, прасякнутыя душам часу, багатымі і жадардысцымі, з улікам выхавальных магчымасцей і каларыту народнага аркестра. І вынікі далі хутка сябе ведаць: Канцэрт для двух выбаб І. Ронькіна з поспехам выконваўся ў многіх месцах, у тым ліку ў Крэмлёўскім тэатры. Ён запісаны на пласцінцы Усесаюзным Домам гукзапісу.

Знаходзіцца ў прайсе развучанне ідзе сатырычныя песні «Пра гудыдзе» для высокага галасу з

суправаджэннем народнага аркестра (музыка М. Аладава, словы А. Дзежуржыскага). Гэтым, бадай, і вычэрпваецца пералік напісаных для нас твораў за мінулы сезон.

Не вельмі многа, ці не праўда? І ўсё ж хацелася б разглядаць гэты дабрачак, як добры пачатак. Мы чакаем у хуткім часе атрымаць ад Г. Вагнера новы твор, які ён даўно абяцаў. Ён заплаваана перадаваць некалькіх нумароў з балета «Палестына» вясельнага таго ж аўтара зусім не вяртаючыся становішча, таму што гэта — не арыгінальная музыка для народнага аркестра.

Тое ж вяртае сказаць і пра «Маладзёжныя скерцы» Ул. Чарадзічкі, якое цяпер развучаецца. Малады таленавіты кампазітар, у мінулым бяспіс, ён мог бы напісаць для народнага аркестра многа цікавых твораў. І мы спадзяемся, што першы вопат пералажэння яго твора абудзіць аўтара да стварэння арыгінальнай музыкі для нашага калектыву. Мы хочам, каб у справу стварэння новага рэпертуара для нас уключыліся ўсе кампазітары.

Гэта да нас, таварышы кампазітары, кіруе свой папрок аўтар водгук на наша выступленне ў Крэмлёўскім тэатры (часопіс «Советская музыка» № 5 за гэты год): «Так, мала, вельмі мала пішуць беларускія кампазітары для свайго народнага аркестра». А калектыв гэты заслужова пашыраўся рэпертуару. У ім сабраны добрыя выканаўцы сілы, гучыць ён элачна, стройна».

Цяпер, калі ўсё наш народ жыве падтрымкай да XXII з'езду Камуністычнай партыі, хочацца, каб беларускія кампазітары абавязкова ўключылі ў свае творчыя планы напісанне музыкі для народнага аркестра. Гэтым яны выкажашу свой вясільны абавязак перад нашымі слухачамі.

В. БАРСАУ,
дырэктар Дзяржаўнага народнага аркестра БССР.

У СЕСІЯ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР

Пятая сесія Вярхоўнага Савета БССР пятага склікання, якая праходзіла 14 і 15 чэрвеня, заслухала даклад міністра асветы БССР дэпутата І. М. Ільшчына аб выкананні закону «Аб умацаванні сувязі школы з жыццём і аб далейшым развіцці сістэмы народнай адукацыі ў Беларускай ССР». З са- дакладам па гэтым пытанню выступіў старшыня Камітэі па народнай адукацыі і культуры-асветнай рабоце дэпутат Вярхоўнага Савета БССР П. Ф. Глеба.

Пасля абмеркавання дакладаў было прынята адпаведнае рашэнне. Сесія таксама заслухала наступныя пытанні: аб праекце закону аб бюджэтных правах Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і мясцовых Саветаў дэпутатаў працоўных БССР; аб праекце закону аб парадку адкілення суддзяў і народных засядацеляў суду Беларускай ССР; аб праекце Палажэння аб адвакатуры Беларускай ССР. Зацверджаны Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР.

ШКОЛА І ЖЫЦЦЁ

Даклад міністра асветы БССР дэпутата І. М. Ільшчына аб выкананні закону «Аб умацаванні сувязі школы з жыццём і аб далейшым развіцці сістэмы народнай адукацыі ў Беларускай ССР»

рэспубліцы працуюць ужо 589 школ з вытворчым навучаннем, у якіх больш чым 29 тысяч юнакоў і дзяўчат авалодвае рознымі спецыяльнымі і агульнымі ведамі. На пачатку 1963-1964 навучальнага года павялічыўся колькасць арганізацыяў дзесяцігадовых школ у адзінаццацігадовым сярэднім школах з вытворчым навучаннем. К'янацу сямігодні ў 9-11 класах будучы вучыцца 217 тысяч школьнікаў. Гэта значыць, што сярэднія школы з вытворчым навучаннем становяцца асноўнай крыніцай палупанення народнай гаспадарчай кваліфікаванымі кадрамі.

Станоўчы вопыт вытворчага навучання накоплен у сярэдніх школах № 19 горада Віцебска, № 3 горада Оршы, № 50 горада Мінска, № 10 горада Гомеля, № 4 горада Пінска, № 3 горада Ваўкавыска, № 7 горада Магілёва, у Лельчыцкай, Бярозаўскай, Маладзёжскай і разлі іншых школ. Значную дапамогу ім аказваюць прадымствы, калгасы, саўгасы. Як паказвае практыка, лепшай формай арганізацыі вытворчага навучання з'яўляецца стварэнне вучнёўскіх цэхаў або участкаў на прадымствах. У іх паслядова спалучаецца групавое навучанне з індывідуальным. Пойнацы апрадаўдлі сабе як форма арганізацыі вытворчага навучання вучнёўскія брыгады ў калгасах і саўгасах. У 1960 годзе іх было ў рэспубліцы 1.620.

Данавіччых гаварыць, што ў арганізацыі вытворчага навучання ёсць многа недахопаў і нявырашаных пытанняў. У многіх выпадках яны праводзіцца беспладова і прымітыўна. Выбар прафесій часта ажыццяўляецца без дастатковага ўліку патрэбнасці народнай гаспадаркі ў кадрах. Міністэрства асветы мала аймаецца вывучэннем лепшага вопыту вытворчага навучання. Такія важныя пытанні, якія выхаванне моладзі ў працэсе вытворчага навучання, сувязь яго з выкладаннем асноў навук, метады вытворчага навучання, чакаючы сваёй распрадоўкі. Адной з сур'ёзных прычын, якія перашкаджаюць

правільнай арганізацыі вытворчага навучання, з'яўляецца адсутнасць неабходнай матэрыяльнай базы. На прадымствах рэспублікі арганізавана толькі 10 вучнёўскіх цэхаў. Кіраўнікі многіх прамысловых прадымстваў пакуль што ставяць у бак ад гэтай важнай справы. У асобных калгасах і саўгасах не выздзяляцца для вытворчага навучання школьнікаў сельскагаспадарча тэхніка, таму многія работы праводзіцца ўручную.

Надаўна Савет Міністраў ССР прыняў паставу аб паліпшэнні вытворчага навучання вучняў сярэдніх агульнаадукацыйных школ. У ёй вызначаны канкрэтныя меры па карэнаму паліпшэнню вытворчага навучання і прадаўдзяванню выпускнікоў сярэдніх школ. Дзяржаўна БССР разам з саўгасамі, міністэрствам і ведамствам, аб'яўлена неабходна паскорыць распрадоўку плана падрыхтоўкі кваліфікаваных кадраў на прафесіях у разразе абласцей з улікам перспектывы эканамічнага развіцця іх, а таксама прадугледзець прадаўдзяванне выпускнікоў 11-гадовых школ у адпаведнасці з атрыманай спецыяльнасцю. Важна павысіць адназначнасць савецкіх, гаспадарчых і прафасіональных арганізацыяў за прафесіянальную падрыхтоўку вучняў сярэдніх школ. Кіраўнікі прадымстваў, будоўляў, калгасаў, саўгасаў, арганізацыяў і ўстаноў, дзе праводзіцца навучанне, павінны адказваць адпаведна за дырэктарам школ за прафесіянальную падрыхтоўку вучняў, за строгае захаванне тэхнікі бяспекі, вытворчай санітарыі і захавання дабраў працы.

Тав. Ільшчына расказаў далей аб развіцці вярочнай адукацыі. У 1960-61 навучальным годзе ў рэспубліцы працавала 1.396 школ і асобных класаў, у якіх навучалася 85.875 чалавек. За апошні год галы колькасць вучняў 8-11 класаў школ сельскай моладзі павялічылася ў некалькі разоў. Многія вярочны, змяняючы школы заслужана карыстаюцца аўтары-

там, даючы вучням глыбока і тры- вальны веды. Гэта садаейнае павышэнню агульнай культуры працы рабочых, калгаснікаў, іх працоўнай і грамадскай актыўнасці.

Поспехам у рабоце многія школы абавязаны даснай саадурачнасці з прадымствамі, якія паспапраўдана кляпоццяца аб тых, хто сумішае вучобу з работай. Магілёўскі завод пад'ёмна-транспартнага абсталявання, Віцебскі ломабудульніцкі камбінат і некаторыя іншыя прадымствы выздзялялі або пабудавалі для школ рабочай моладзі спецыяльныя памяшканні, штогод адпускаяюць сродкі на абсталяванне вучнёўскіх кабінетаў і лабараторыяў.

Разам з тым дакладчык гаворыць аб недахопах у рабоце вярочных школ. У многіх з іх няма неабходных умоў для вучобы. Не працягваюць патрэбнай актыўнасці ў развіцці вярочнай адукацыі арганізацыі асветы, камсамоўскія і прафасіональны арганізацыі. У выніку больш часта працуюць у выхаванні моладзі, а не вярочнай адукацыі, застаюцца паз- школай. У асобных школах рабочай і сельскай моладзі слаба пастаўлена вучэбна-выхавальная работа.

Сур'ёзныя недахопы ў рабоце школ дарослых у значнай ступені тлумачыцца слабым кантролем з боку аддзялення народнай асветы. Міністэрства асветы і яго органы на месцах неабходна больш удзяліць увагу рабоце вярочных школ, паскорыць распрадоўку спецыяльных праграм і падрыхтоўку з улікам абавязнасці адукацыі моладзі без адрыву ад вытворчасці.

Да канца сямігодні колькасць навучэнцаў вярочных школ павялічыцца ў два з паловай раза. Таму неабходна сур'ёзна заняцца стварэннем матэрыяльнай базы для вярочных і змяняючых школ.

Дакладчык расказаў аб рабоце школ-інтэрнатаў. Цяпер у рэспубліцы іх налічваецца 82. У гэтым годзе будучы адкрыты 32 новыя школы. Большасць школ-інтэрнатаў мае неабходную вучэбна-матэрыяльную базу, укамплектавана кваліфікаванымі кадрамі. За неа- вярочных перыяд існавання школы-інтэрнатаў накіраваны ўстаноўкі ў арганізацыі вучобы і выхавання моладзі. Добрых поспехаў дабіліся Магілёўская, Жодзінская, Гродзенская, Пружанская і многія іншыя школы. Аднак яшчэ не ўсе зроблена для таго, каб усе школы-інтэрнаты сталі ўзроўнімі навукова-выхавальнымі ўстановамі.

У некаторых з іх марудна ажыццяўляецца перабудова навуковай работы, не прымаюцца неабходныя меры да павышэння ўзроўня выкладання, дрэнны выкарыстоўваюцца спрыяльныя ўмовы для пастаўкі адукацыі, выхавальнай работы. Дапускаяцца сур'ёзныя недахопы ў падборы педагогічных кадраў. У школы-інтэрнаты ў раздзё выпадках накіроўваюцца асобы, якія не маюць неабходнага вопыту работы, часта мяняюцца настаўнікі, выхавальні і дырэктары школ.

Важную ролю ў арганізацыі выхавання дзяцей, прайгвае тав. Ільшчына, адгварываючы дзіцячых сады і яслі. Цяпер у нас працуюць 877 дзіцячых садоў і 460 ясляў, у якіх выхоўваецца 64.417 дзяцей. Сетка дашкольных устаноў да- ка не задавальняе ўзрастаючыя патрэбнасці, асабліва ў буйных гарадах і на новабудулях. Пра такім становішчы аўсім неапраў- ным з'яўляецца цяперашняе асава- не Міністэрствам будаўніцтва БССР капіталаўкладанняў, выдзельных на будаўніцтва дашкольных устаноў.

У дакладзе адзначаецца, што вельмі мала будуюцца дзіцячых устаноў прамысловымі прадымствамі за кошт звышпланавых прадымств. Савет народнай гаспадаркі БССР не выконвае паставы пленуму ЦК КПБ адносна штогоднага выдзялення аднаго-паўтара мільёна рублёў на будаўніцтва дашкольных устаноў за кошт звышпланавых накіпленняў. Дзяржблд БССР у апошнія гады не практуе ў жылых дамах абсталяванне дзіцячых садоў і ясляў. Выкананню абласных, гарадскіх Саветаў не прымаюць рашучых мер да выканання ўрадавых паставы на гэтым пытанні.

У некаторых абласцях па будаўніцтва дзіцячых садоў і ясляў не выздзяляюцца сродкі ад перавыканання даходнай часткі і эканамічна масавага бюджэту. Недадавальна расіе сетка дашкольных устаноў у сельскай мясцовасці.

Шмат увагі было ўдзялена ў дакладзе перабудове вучэбна-выхавальнай работы. Цэнтральным пытанні перабудовы школ з'яўляюцца барадба за глыбока і

(Заканчэнне на 2-й стар.)

У сесіі Вярхоўнага Савета БССР 5-га склікання.

На здымку — у зале пасяджэнняў.

Фота У. ДАГАЕВА і У. КІАСА.

АД КАМІТЭТА ПА ЛЕНІНСКІХ ПРЭМІЯХ У ГАЛІНЕ ЛІТАРАТУРЫ І МАСТАЦТВА

Камітэт па Ленінскіх прэміях у галіне літаратуры і мастацтва праймае прымем работ на атрыманне Ленінскіх прэмій 1962 года.

На атрыманне Ленінскіх прэмій 1962 года могуць вылучацца творы літаратуры, мастацтва, журналістыкі і публіцыстыкі, на- званыя вясільны, публічны паказаныя аб выкананні не пазней 15 чэр- вена 1961 года.

Прадстаўленне работ да Ленін- ских прэмій праводзіцца праўле- нымі саюзаў пісьменнікаў, журна- лістаў, кампазітараў, мастакоў, работнікаў кінематаграфіі, прэзі- дэнтам ВЦСПС, калегіяй міні- стрстваў ССР і саюзных рэспу- блік. Акадэмія мастацтваў

СССР, рэспубліканскімі тэатраль- нымі таварыствамі, навукова-да- следнымі інстытутамі, вышэйшымі навуковымі ўстановамі, радка- логімі газет і часопісаў, саколам працоўных.

Прымем работ будзе праводзіцца да 1 снежня 1961 года.

Усе прадстаўленні, прысланыя ў Камітэт пасля гэтага тэрміну, будучы разглядацца пры абмерка- ванні кандыдатур на атры

